

TORONYIRÁNY

XIII. 39.

2019. szeptember 29.

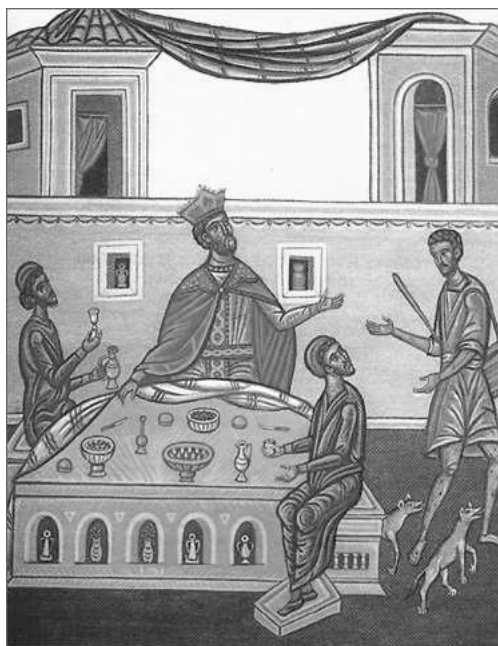
SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 26. vasárnap

A Szentírás vasárnapja

Október 2. Szent Őrőangyalok

Október 4. Assisi Szent Ferenc

Az Evangélium meg akarja mutatni nekünk, hogy a szegények és gazdagok megváltoztathatatlan, mechanikusan gördülő sorsa, vagyis a körülmények előtti kapituláció – mind itt a földön, mind a másvilágon – nem egyezik Isten akarásával. Az istenszeretet és emberszeretet parancsának megtartása változtatást sürget. Mozgást akar belevinni a megmerevedett játékba. A másvilági befejezésre vetett tekintet kinyitja szemünket a kapunk előtt heverő Lázár felé. Meg kell döbbennünk azon, hogy mennyire beletörődtünk már abba, hogy az igazságtalanságokat az ember nem változtatja meg, hiszen végül is „élnünk kell.”

De mit is kell tennünk? Hogyan rázhatjuk meg a körülményeket, hogyan lehetünk úrrá fáradságunk, tájékozatlanságunk, érdektelenségünk fölött? Hogy csináljuk azt, hogy kitörhessünk a mindennapi taposómalomból, hogy Isten szavának hallgatóivá és követőivé legyünk? Ki mutatja meg nekünk a mi ajtónk előtt heverő Lázárt? Ki jön és ki ráz fel minket az álomból, hogy végül minden mentegetőzésünk és minden külső nehézség elveszítse súlyát?

Senki sem jön. Istentől nem kell semmi újabbat várni, mint az ő szavát, melyet kezdettől fogva, most és mindenkorra mondott.

Robert Janiszewsky

A szentmise olvasmányai

- 1. Ám 6,1a.4-7** A próféta figyelmezteti a dőzsölő gazdagokat, hogy hamarosan megszégyenülnek és száműzetésre jutnak.
- 2. 1Tim 6,11-16** Pál apostol arra buzdítja Timóteust, hogy sértetlenül, tisztán és teljes egészében őrizze meg a hitet, és maradjon mindvégig állhatatos küldetésének teljesítésében.
- 3. Lk 16,19-31** Istené a végső igazságszolgáltatás, de már itt a földi életben is adott mindenki számára a lehetőség, hogy értelmesen éljen.

A szívtelen gazdag és a szegény Lázár

A téma ugyanaz, mint a ravasz intéző esetében. A földi javak helytelen felhasználása, illetve a mögötte meghúzódó szeretetlenség kiteszi az embert a kárhozat veszélyének. Itt a szembeállítás még élesebb. Lázár példájában azt mutatja be, hogy Istennek gondja van olyanokra is, akikről a földön megtagadnak minden részvétet és segítséget. Az örök élet egyetlen igazságszolgáltatást és orvoslást hoz. Egyébként ez az egyetlen eset, ahol a példabeszéd szereplőjének neve van. A Lázár az Eleazár név rövidítése, és a jelentése: Isten a segítség. A példabeszéd valójában képek sorozata. Látjuk az elbizakodott gazdag életét, aki élvezi javait, és nem zavartatja magát mások nyomorának gondolatával. Azután látjuk az elhagyatott keleti koldust, aki a gazdag háza előtt üldögél, és várja, hogy valami maradékot dobjanak neki. De csak annyi enyhülete van, hogy néha a kutyák nyaldossák sebeit. A kutyák említése szándékos: a szívtelen gazdagban annyi részvét sincs, mint az állatban. Jézus nem ok nélkül tett ilyen kijelentést: Könnyebb a tevének átmenni a tű fokán, mint a gazdagnak bejutni az Isten országába.

A vallásnak mindig problémája volt a földi igazságtalanság. Miért van jó sora a rossz embernek, és miért szenvednek az igazak? A végleges választ csak Jézus tanítása hozta. A természet egészen természet, megvannak a maga anyagi, élettani és szellemi törvényei. Az embernek is megvan a személyi szabadsága, tehát képességeit jóra és rosszra használhatja. Ez az élet úgy, ahogy van a kipróbálás, a személyes kibontakozás és az érdemszerzés ideje. Éppen fonákosságai és megpróbáltatásai adnak módot arra, hogy az erényeket gyakoroljuk. Aki ezt elmulasztja, az a túlvilágon is megkaphatja büntetését, aki viszont megküzdött a feladatok-

kal, az elnyeri jutalmát. Jézus zsidó hallgatókhoz beszél, azért a túlvilágot úgy említi, mint „Ábrahám kebelét”, azaz Ábrahám asztaltársaságát, a kárhozatot pedig úgy, mint a Gehenna tüzét. A Hinnon völgyében égették el a szemetet, s az a régi Moloch-kultusz óta különben is a tisztátalanság helyének számított, azért lehetett képe a kárhozatnak. A többi kép csupán szemléltetést szolgál. Valójában a kárhozottak nem láthatják Ábrahámot, és nem is kérhetik segítségét. Jézus inkább arra az elbizakodásra céloz, amely élt kortársaiban, hogy nekik Ábrahám miatt Isten előtt is kiváltságaik vannak (Jn 8,33).

A példabeszéd a kárhozat kínját sem akarja részletezni. A kárhozottak lelkiülete a megátalkodottság, a gög. Ők már nem keresnek közbenjárót, és főleg nem akarnak megalázkodni. A példabeszéd itt is csak egy gondolatot világít meg: a szegény Lázárt felmagasztalták, a gazdagot megalázták, s most már senki sem érez részvétet iránta. A nagy úr az üdvözültek és a kárhozottak között a jutalom vagy a büntetés örök voltát szemlélteti. Egyik állapotból a másikba nincs átmenet.

Az Ábrahamban való bizakodás a példabeszéd második felében is visszatér. Ha már a kárhozottak nem élvezhetik segítségét, talán még vigyáz azokra, akik a földön élnek. Küldje el ezért Lázárt a gazdag ember testvéreihez, és figyelmeztesse őket, hogy térjenek jobb útra. De Ábrahám ezt sem vállalja: Ott vannak számukra Mózes és a próféták könyvei, merítsenek hitet azokból, és életüket szabják hozzá. A mindennapi hiedelem és a csodavárás azonban új utat keres: Ha valaki a holtak közül elmenne hozzájuk, akkor bizonyára hinnének és bűnbánatot tartanának. Jézus és az egyház meggyőződése azonban ez: Ha a kinyilatkoztatásnak nem hisznek, akkor annak sem hinnének, aki a holtak közül visz hírt nekik. Az emberek valóban sokszor megkérdézik, hogy Isten miért nem ad több jelet, miért nem hívja fel jobban magára a figyelmet, miért engedi, hogy az emberek elfeledkezzenek róla? A válasz az, hogy Isten a kinyilatkoztatásban és a lelkiismeret szavában eléggé figyelmeztet az igazság keresésére, s egyetemesen kiáradó kegyelmével elég segítséget is ad hozzá. A csodákat és a jeleket csak úgy adja, mint segítő eszközöket, nem pedig úgy, mint készítő bizonyítékot. Az igazság elfogadása és az erkölcsi döntés szabad állásfoglalás marad, melyet a meglevő motívumok alapján kell kialakítanunk. Shakespeare mutat rá Hamlet alakjában az emberben levő kettősségre. Hamlet beszélget apja szellemével, de egy koponya tanulmányozása közben kétségbe vonja, hogy van-e még valami a halál után. Az egyház is a meglevő kinyilatkoztatást hirdeti és védelmezi, s igyekszik a felmerülő nehézségeket eloszlatni, de nem imádkozik külön csodáért.

Amikor a javak helyes elosztásáról, felhasználásáról, a szeretet kötelességeiről és a szociális felelősségről van szó, mi már nemcsak Mózesre és a prófétákra hivatkozunk, hanem Jézus tanítására és példájára. Ő nem gyűjtött olyan kincseket, amelyeket megemészt a rozsda és a moly, vagy amelyeket a tolvajok ellopnak, s arra is hivatkozott, hogy amit a szenvedő embereknek adunk, az annyi, mintha neki adnánk.

Gál Ferenc

Mit csinál a tévé a gyermekkel? (3.)

2. Tájékozódás a vélemények tengerében

2. A tévé mint kábítószert, avagy menekülés a valóság elől?

A lovagok közötti csaták és az álmodók világa

Mi a gyermek Anton problémája? Óriási szüksége lenne arra, hogy védelmet és biztonságot találjon anyjánál egy félelmetesnek látszó világban, amelyben teljesen védtelennek érzi magát mindenféle sötét erővel szemben.

„Anton egyik legmélyebben gyökerező gyermekkori emléke, amikor anyja kabátja felhajtott gallérijában viszi őt a viharban és az esőben. A kis faluban az élet szép volt, de a kék hegyek mögött, amelyek felé oly vágyakozva nézett, félelmek és gyermekkorra öröksége várták.”

A vágy, hogy kézen fogják és védelmezzék, nem megvalósítható, mert „a kék hegyek mögött” ott a vonzó és ugyanakkor félelmet keltő világ. A fiatal Antonnak tehát egymással ellentétesek a vágyai és a problémái.

Védelem és kísértés

Biztonság egy veszélyes világban és a csábító jövő a kék hegyek mögött. Antonnak, a bizonytalan kisfiúnak természetes, hogy a kék hegyek mögötti távoli világba vágyik, ugyanakkor érzi a veszélyeket, amelyek ott várnak rá, és fél tőlük. Ez a feszültségekkel teli ellentmondás jó kétszáz évvel ezelőtt azt eredményezte, hogy Anton görög mitológiáról szóló könyvekbe és háborúról meg hősről szóló fantáziálásba menekült. Ha ma élne, minden valószínűség szerint a tévé előtt ülne.

Háborús fantáziálások

Anton apjának a háza és a faszor között elég hosszú volt az út. Anton, fájós lábai ellenére, hóna alatt a könyvvel rendszeresen kijárt a faszorba, leült egy padra, és olvasás közben gyakran elfelejtkezett a fájdalomról. Magával ragadta az olvasás, olyannyira, hogy néha úgy érezte, nem is ott ül Pymontban, a faszorban, hanem egy szigeten, vagy egy tornyos kastélyban, vagy éppen valami háborús ütközetben vesz részt. Melankolikus örömmel olvasott, ha a hősök meghaltak: fájdalmat érzett, de tudta, hogy így kellett történnie. Mindez nagyban befolyásolta a játékait is. Egy csalánokkal és kardvirágokkal teli kertrész számára ellenséges csapat volt, ahova olykor behatolt, és botjával szétcsapott közöttük. Amikor kiment a mezőre, kettéválasztotta a virágokat: voltak a fehérek és a sárgák, és ezek két ellenséges hadseregként néztek szembe egymással. A legnagyobbaknak nevet adott, az egyiknek mindig a sajátját. Aztán rábízta magát a sorsra és a botjával, csukott szemmel lesújtott. Amikor kinyitotta a szemét, látta a hatalmas pusztítást: jobbra-balra feküdtek a hősök, és gyakran kis élvezettel vegyes szomorúsággal pillantotta meg saját magát is az elesettek között.

Az antik világ hőseinek történetei sokat jelentettek Antonnak, mert azok szolgáltatták az alapanyagot az őt akkor éppen foglalkoztató kérdések feldolgozásához, és lehetővé tették, hogy győzedelmes csaták hőseinek képzelhesse magát.

Alapanyag a könyvek nyomán alakuló képzeletjátékokhoz

Ezekben és ezekkel a képzeletjátékokkal szakítja ki saját magát a családi élet nehéz mindennapjaiból. Miközben a csatáknak és hősöknek a világába merül, megszabadul anyjától is, aki semennyire sem védelmezte őt. Könyveinek a képei újjáélednek játékaiban: a lovag, aki lefejezi a virágokat és jogarával uralkodik fölöttük.

Ha nem lenne benne állandó félelem amiatt, hogy boldogtalanságának saját maga az okozója, akkor a játékon keresztül valószínűleg nagy lépést tenne kamaszkori önállósodása felé. Valójában közeledik a fejlődési stádiumának megfelelő szimbolikus forrásokhoz (ma médiának hívnánk őket) és a megfelelő játékokhoz (ezek az akciójátékok és játékos alapanyagok szintén használatban vannak ma is), mert ezekben a képzeletjátékokban saját problémáit és vágyait éli ki: azt, hogy nagy legyen, erős, híres és kegyetlen. Nincs meg a lehetősége, hogy vágyait és problémáit a valós életben élhesse meg. A feloldhatatlan ellentét a családjával, apjával és anyjával kapcsolatos élményeiben van, és természetesen korában is, amely miatt beszűkült, szegény és megalázó életet kell élnie. Mivel saját magát látja a problémái és nehézségei gyökerénél, romboló módon fordul saját maga felé. Csak álmaiban hős. Képzeletjátékainak alapanyagát a könyvekből meríti. Ehhez jön még vonzódása a színházhoz. „Az olvasás olyan szükségletté vált számára, mint néhány keleti országban az ópium az élthez. Elfelejtkezett a világról és saját magáról.”

Mi történt? Anton csak a fantáziáiban és olyan képekben képes meg- és kiélni terveit és problémáit, amelyek szüleiben talán félelmet keltenének. Ebben a világban az annak megfelelő figurák és képek élnek. Akkor könyvek voltak és színház, ma televízió van, képregények és játékszerek.

3. A televízió - a gyerekek világának része?

Az bizonyos, hogy a mai gyerekek élete nagyon különbözik dédanyáikétól. Ha megválaszthatnánk, hol éljenek a gyerekeink, biztos mindenki azt mondaná:

„Az érintetlen természetben, ahol más gyerekek társaságában felfedezhetik a világot.” Nyilván senki nem jelölné meg ideális környezetnek a nagyvárosi, autókkal teli világot, sem a bevásárlóközpontokat, sem pedig az aszfaltozott udvarokat.

Ronja, az útonállók lánya

Astrid Lindgren svéd írórról beszél regényeiben - például a „Ronja, az útonállók lánya” címűben - milyennek is kellene lennie a gyerekek világának. Ronja szabad akart lenni, ezért elhagyta az útonállók kastélyát, ahol előtte jól és biztonságban érezte magát. Elindult egy új, csodálatos világ felé. Bebarangolta az erdőt, és egy mocsaras kis tó mellett töltötte a napot, kavicsokat dobált a vízbe, hallgatta az állatokat és boldogan, a természetbe vetett hittel aludt el. „A kis tónál maradt egész nap és olyan dolgokat csinált, amiket annak előtte soha. Tobozokat dobált a vízbe, és nevetett, amikor látta, hogy hintáznak a vízen, ahogy a lábait mozgatja. Soha életében nem szórakozott ilyen jól! Boldog és szabad volt, ahogy lábaival tocsogott a vízben, és még boldogabb, amikor fölmászott valamire. A tavacska körül hatalmas, mohával borított kövek heverték, és ott magasodtak a fenyők is, amiket mind-mind meg lehetett mászni. Ronja fölkapaszkodott rájuk, és ott maradt, amíg a nap lassan el nem tűnt a fákkal borított hegyek mögött. Akkor megette a kenyéret és megitta a tejet, amit bőr hátizsákjában magával hozott. Aztán lefeküdt a mohára, hogy pihenjen egy kicsit, míg feje fölött susogtak a falevelek. Fölfelé nézett az égbe, és kacagnia kellett ezen a csodás képen. Aztán elaludt. Amikor felriadt, már sötét volt, és a fák lombjain keresztül látta a csillagok fényét. Akkor megértette, hogy a világ sokkal több annál, amit ő képzelt.”

(Folyt. köv.)

Ben Bachmair

Vasárnapi jegyzet

Nyakbőség

Márai Sándor egyik írásának a címe ez. Találó. (A világ, úgy látszik semmit sem változik, nyakbőség-ismeret tárgyában sem.) A lényege: „milyen keveset tudok az emberekről, akikhez közöm van. Nem ismerem nyakbőségüket”. Ez utolsó szó általánosító: nem ismerjük embertestvérünket és nem is akarjuk. „Nem tudunk egymásról semmi biztosat.” Így van. Magunk felé fordul a tekintetünk, az önzés és az érdek veszi át naponta hatalmát. Egyre lazább a szociális figyelem, ne mondjam, egyre érzéketlenebb. (A diák a járműveken már nem adja át a helyét, pedig látja az öregget, a kisgyerekest, eszébe sem jut, miért kellene?) Ugyanakkor ha kritizálni kell, folyton a másakra mutogatunk, ahelyett, hogy magunkat vennénk elő: én ki vagyok? Mert azt tudom, ő kicsoda, de én nem ő vagyok. Így koncentrálnék gyakran a megfigyelésünkre, ám csak ha mutogatni kell. „A zavar köde” - írja Márai, ha „jól értesültségről” van szó. Igazán miért kellene a másiktól tudni valamit? Számos példát ismerni, amikor valaki az utolsó pillanatokban értesül arról, hogy ismerőse (volt barátja?) komoly bajban van, és lehetne rajta segíteni. Szóval sokkal többen vagyunk egymáshoz tartozók, mintsem gondolnánk, akár csupán a munkahelyen. Könnyelműség kijelenteni: ez és ez történt, de mi közöm hozzá? Egyik barátom példáját hozom fel: régi osztálytársáról értesült, akit elvesztett szeme elől. Bajban van. Azonnal vonatra szállt, és jókor érte otthon. Sosem kellene elveszíteni a fonalat, lélektől lélelig szól a „parancs”. Caritas vezetőről tudom, egész napja rohangálás, autóval nyolc-tíz rászorulóhoz is szalad, és nem kötelességből, hanem szeretetből. Mert így érzi jól magát. Amikor szóba hoztam, hogy írnék róla, szelíden elutasította: csak nem képelem, hogy ezért teszi?

Mintha a kifinomultabb lelkiismeret hiánya (is) jellemezné ezt a kort. Kérdés: mi lesz az újabb nemzedékekből?

(A szerző korábbi, még soha nem közölt írása.)

† Tóth Sándor

hírek információk

„Irgalmasságom és erősségem az Úr,
Benne remélek.”

(145. zsoltár)

Mély fájdalommal és a Feltámadásba vetett hittel tudatjuk, hogy

TÓTH SÁNDOR

a szerető férj, édesapa, nagypapa, dédapapa, após, jó barát, költő, újságíró,
tanár, a Katolikus Rádió alapító munkatársa 2019. szeptember 11-én,
életének 81. évében az égi Hazába költözött.

Drága Szerettünk hamvait 2019. október 4-én 16 órakor római katolikus
szertartással helyezük örök nyugalomra a Piliscsaba-Klotildligeti Jézus
Szíve templom urnatemetőjében szűk családi körben.

Lelki üdvösségéért az engesztelő gyászszenntmisét 2019. október 4-én
16.30 órakor tartjuk a piliscsabai Szűz Mária neve plébánia-templomban
(2081 Piliscsaba, Templom tér 12.).

A gyászmiséket közvetlenül követően verses búcsúzást tartunk a
piliscsabai Szűz Mária neve plébánia-templomban, mely után agapéra
várjuk a gyászolókat a plébánia-templom melletti Klarissza Házban.

Részvételük esetén kegyeletüket kérjük egy szál virággal fejezzék ki,
minden további esetleges kegyeleti hozzájárulást a piliscsabai Szűz
Mária neve plébánia-templom felújítására kérnénk adományként
fordítani.

A gyászoló Család

Közel a távol, a
mélység magasság. Nincs
titok rejtve. Fény derül
minden percre, órára,
mikor a Bárány
trónjára ül

Addig a kereszt metsző,
szürke ága, közepén
átütve megtartó szegecs.
Bűnbánat szöge ég és
föld határán. Hajtsd hát
le rá vándor a fejed
(Tóth Sándor: Kereszt)

Szeptember 29-én, azaz ma 10 órától tartja templombúcsúját a szeged-tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia közössége. Az ünnepi szentmise szónoka Bucskó Nándor ferences újmisé. A mise után agapéra várják a résztvevőket a közösségi házban. A szeretetvendégség batyus jellegű lesz, így a sütemény felajánlásokat szívesen fogadják a szervezők, lehetőleg vasárnap 10-ig várják a közösségi házban.

A nyári szünetet követően a Szentségimádás Iskolájának következő alkalmá október 2-án, szerdán lesz. Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.) a 18 órás szentmise után, 18.45-kor Köllő Sándor az Isten Igéje címmel tart előadást, melyre szeretettel hívja és várja az érdeklődőket.

A szeged-felsővárosi minorita Szent Miklós Plébánia közössége október 3-án, csütörtökön 17 órától Szent Ferenc transzitusáról (átköltözéséről, azaz haláláról) emlékezik meg a ferences családhoz tartozó templomok ősi hagyománya szerint, majd ünnepi szentmise következik. Október 4-én, Szent Ferenc ünnepén 15 órától szentségimádás lesz, majd az imaórák liturgiáját éneklük, melyet 18 órakor ünnepi szentmise követ. A közösség vendége lesz Blénesi Róbert, az aradi minorita templom plébános-házfőnöke. Az elmúlt évekhez hasonlóan a szentmise után agapéra hívják a közösség tagjait. Az alkalomra szeretettel hívják és várják a híveket, hogy együtt ünnepelhessenek.

Az alsóvárosi Alföldi utca 46. szám alatt található Egyházmegyei Karitászt raktárban továbbra is örömmel fogadják az adományokat. Tisztelettel kérik az adományozókat, hogy felajánlásaikat ide juttassák el. Az ügyfélszolgálaton keddenként 9-11 óráig és csütörtökönként 15-17-ig várják a rászorulókat. Bővebb információ a www.szegedcsanadikaritasz.hu oldalon található.

Új közösségi térrel bővült Makó. Az Angyalsóhaj Alapítvány kezdeményezésére megvalósult Erzsébet-ház átadó ünnepsége szeptember 26-án volt a Szent István tér 9. szám alatt. A vendégeket Farkas Éva Erzsébet, Makó polgármestere köszöntötte, az ünnepi beszédet Novák Katalin család- és ifjúságügyért felelős államtitkár mondta. Az épületet Kiss-Rigó László püspök áldotta meg.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye idén 12. alkalommal rendezi a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 21-30-ig tartó hangversenysorozat ezúttal Magyarország és Dél-Korea gazdag kapcsolatainak jegyében szerveződik. A program:

Szeptember 29. vasárnap, 19.30 óra – Székesegyház

Magyarország és Korea találkozása; „Schumann-i szenvedély”

Előadók: Helene Heejun Han, zongora (Koreai Köztársaság), Szélpál Szilveszter, bariton (Magyarország)

Robert Schumann (1810 - 1856): Fantázia-darabok, Op. 12

Liederkreis, Op. 39 baritonra és zongorára

19.00 Szegedi Nemzeti Színház - A Szegedi Szimfonikus Zenekar koncertje Jótékonyági koncert a Korábban Érkeztem Alapítvány támogatására

Szeptember 30. hétfő, 19.30 óra – Székesegyház

Magyarország és Korea találkozása a barokk zene világában

Előadók: Sang Joon Lee, kontratenor (Koreai Köztársaság), Jong-Dae Ko, teorba (Koreai Köztársaság), Ruisz Léna, barokk hegedű (Magyarország), Kabdebó Noémi, barokk hegedű (Magyarország), Bréda Zsófia, barokk brácsa (Magyarország), Nagy Réka, barokk cselló (Magyarország), Balog Zsolt, szóló csembaló és continuo (Magyarország)

Antonio Vivaldi (1678 - 1741): „Nisi Dominus – Cum dederit”, RV 608

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750): D-dúr versenymű csembalóra, vonósokra és barokk csellóra, BWV 1054

Georg Friederich Händel (1685 - 1759): 'Lascia ch'io pianga' a Rinaldo című operából, HWV 7 és 'Ombra mai fu' a Xerxész című operából, HWV 40

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750): g-moll versenymű csembalóra, vonósokra és Basso continuo-ra, BWV 1058

Antonio Vivaldi (1678 - 1741): 'Se lento ancora il fulmine' az Argippo című operából, RV 6

Szeptember 29-én, azaz ma a déli órákban — 42 napos országos körútjáról — Jerikó zarándokcsoport érkezik az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébániára. Idén augusztus 15-én már hatodszor indult Esztergomból a sajátos zarándoklat két irányba, nyugat és kelet felé, megkerülve egész Magyarországot és szeptember 29-én érkezik a két ág Újszegedre, az Árpád-házi Szent Erzsébet templomba, ahol hálaadó szentmisével és agapéval zárul az esemény.

Az utolsó csatlakozási lehetőség a zarándoklathoz szeptember 29-én: A nyugati ághoz 7 órakor a domaszéki Szent Kereszt templomnál (Dózsa Gy. u. 10.); a keleti ághoz 7.30-kor a deszki templomnál (Alkotmány u. 41.).

Érkezés 8.30-kor a szőregi templomba, tovább indulás 9 órakor. Újabb csatlakozási lehetőség Újszegeden, 11.15-kor, a NOVA Áruház parkolójában. A program:

12 óra: érkezés az Árpád-házi Szent Erzsébet templomba

13 óra: Jerikó imaóra

13.30: Dicsőítés

14 óra: Hálaadó szentmise

15 óra: Agapé

A szeged-csanádi Egyházmegyei Karitászt olyan beteglátogató önkéntesek jelentkezését várja, akik a Szegedi Klinika krónikus belgyógyászati- és a gyermekpszichiátriai osztályain teljesítenek majd szolgálatot. Az önkéntes fő tevékenységei a felnőtt betegeknek: beszélgetés, étkezésben segítség, sétáltatás, a gyermekeknek: beszélgetés, játék, meseolvasás. A szolgálat feltételei: 1. a betöltött 18. életév, 2. előzetes személyes találkozás, melynek célja az erre a speciális szolgálatra való alkalmasság felmérése, 3. valamint a Karitászt saját kórházi beteglátogató képzésének elvégzése. A képzést legközelebb október 26-án szombaton rendezik meg. A jelentkezéseket a 20/82-33-779 számon és a szegedikaritasz@gmail.com e-mail címen várják.

A szeged-tarjánvárosi Szent Gellért templomban EFOP támogatásból a gyóntató szoba felújításával meditációs termet alakítottak ki, melyet Benyik György plébános Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén adott át a közösségnek. A Gyertyaláng csoport erre a szentelésre zarándokkal készült, melyet Pálosszentkúton végeztek. Évek óta szokás, hogy a hívek hetente, kedden egész napos szentségimádást tartanak, melyet szolozsmával kezdenek és fejeznek be. A megújult meditációs terem jó alkalom arra, hogy az Eucharisztikus kongresszusra készülve megújuljon az eucharisztia imádságos tisztelete. A meditációs terem neve: „Csendes percek szoba”.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, ☩ Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.